

[Kirsten Jacobsen.]

groft og grundigt, således at det produkt, der kom ud af boligudvalgets arbejde, var af en sådan art og kvalitet, at vi både kunne være det bekendt og sidst, men ikke mindst, at vi ikke skulle til at ændre det om 14 dage, 3 uger eller en måned. Jeg synes, det ville være for flovt at hoppe på den vogn én gang til.

Det er jo typisk, at sådan foregår arbejdet med boliglove her i Danmark. Boligsikringsloven ændrer vi flere gange om året. Sidst sagde man: ja men det skal vi da undgå, så nu laver vi en automatisk dyrtidsregulering. Da man så havde lavet en automatisk dyrtidsregulering, for at den ikke skulle ændres hvert år, har vi oplevet, at vi har ændret den to gange siden oven i købet inden for det samme år.

Så gennemførte vi en ejerlejlighedslov. Hvad ser vi? Vi kunne forudse alle de frygtelige resultater, der kom ud af det, da vi brugte ølkassejargon og jeg ved ikke hvad. Nu sidder forligspartierne i dyndet op til halsen. Nu må de til at ændre den et år efter, at de har vedtaget den. Vi ved også, vi har gennemført en omkostningsbestemt husleje, som man måtte ændre, inden den overhovedet var trådt i kraft. Og huslejenævnets klagesager, ja, der er halvdelen ikke engang færdigbehandlet endnu. Det er altså den kvalitet af boliglovgivning, som man sender ud til befolkningen, og som den skal finde sig i. Jeg synes altså ikke, at folketinget kan være bekendt én gang til at sende noget ud, som man ikke er stensikker på er rigtigt og er gennemarbejdet i den mindste detalje. Jeg vil gerne herfra foreslå, at man gennemfører en generel fristforlængelse – det kan man jo teknisk gøre, hvis man udarbejder et par ændringsforslag til fremskridtspartiets lovforslag – og at man så gennemarbejder ministerens forslag på en sådan måde, at vi er stensikre på, at vi ikke skal diskutere brandsikring igen om 14 dage eller 3 uger, at vi er stensikre på, at de lovforslag, der kommer ud, er lovteknisk af en sådan kvalitet, at vi kan være dem bekendt.

(Kort bemærkning).

Henning Jensen (S):

Det er jo ikke første gang, fru Kirsten Jacobsen farer stærkt frem fra denne talerstol. Derfor overrasker og chokerer det mig heller ikke, at det sker ved denne lejlighed. Jeg vil bare understrege over for fru Kirsten Jacobsen, at vi naturligvis med dette forslag erken-

der, at der er nogle tidsfrister, der ikke kan holde. Men når jeg tillod mig at nævne, at vi føler, at brandsikringsforanstaltningerne alligevel skrider, skal vi så sige delvis tilfredsstillende fremad, er det jo, fordi vi har kendskab til, at man i en række provinsbyer ikke har de samme tidsmæssige problemer, som vi har registreret her i Københavns kommune. Derfor føler jeg, at jeg godt kan tillade mig at sige, at der er eksempler på, at brandsikringen skrider planmæssigt frem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er jeg jo naturligvis bekendt med, at hr. Henning Jensen er valgt i en lille provinsby nede i Midtjylland, hvor der måske findes halvanden udlejningsejendom, men jeg kan gøre hr. Henning Jensen opmærksom på, at han til Københavns kommune kan lægge Ålborg, Århus, Odense, Randers og alle større provinsbyer.

Johan Philipsen (V):

Jeg skal bestræbe mig på at genindføre en rolig tone.

Hvad angår brandsikring af ældre bygninger, føler jeg i grunden en behersket glæde ved de mange ændringer i denne lovgivning. Jeg vil gerne begynde med den sætning, som jeg ved interesserer ministeren mest – og måske alene – nemlig, at venstre stadig er velvillig over for løsningen af det problem, vi står over for, trods de vanskeligheder, vi har haft undervejs. Men jeg nødes til at henvise til de udtalelser, jeg kom med ved første behandling den 13. januar 1976, hvor jeg advarede imod for stramme tidsfrister og mod for strenge krav, og hvor jeg fremhævede boligernes forskellighed og sagde, at det var års forsyndelser, man nu ville rette op på. Sagens forløb har jo vist – og det forklarer vel de mange ændringer – at det, når det kommer til stykket, vel var meget få, måske ingen, der i starten vidste ret meget om dette problem; der var i hvert fald ikke mange, der var opmærksomme på problemet.

Da jeg i går aftes skrev dette, mindedes jeg den årlige gennemgang af bygningerne på landet med skorstensfejemesteren i hånden og hans hårdhændede påpegnings af, at hvis ikke det og det blev bragt i orden, ville der falde bøder osv. Således var og er det på landet, og så spørger jeg: hvor har Københavns og andre storbyers myndigheder i grunden været i denne